

Optimistická

Smolaři

1. Autobus zmizel za zatáčkou
a vítr ticho v drátech protíná,
stojíme sami před zastávkovou značkou,
za týdnů pár podzim stromy ostříhá.
R: Ta chajda u cesty, kde staré lípy voní,
sem jezdíváme my, co máme rádi svět,
až jednou naše srdce pod tíhou vzpomínek se skloní,
kolik nám bude let, to naše ústa zatají.
2. Tu cestu z kamení, co odmalička s bráchou znám,
dva páry nohou vždycky pokoří,
s kytarou v ruce si šlapem cestou stále dál
a lidská zloba není naší překážkou.
R:
3. Pak přijde den, jeden z nejsmutnějších dnů,
kdy městský autobus bude jezdit až sem k nám,
město dál roste a polyká místa snů,
a nikdo nevnímá, že starý strom tu kdysi stál.
R: